

Sri Swamiji Chetangirji
Shiva gīlā
शिव गीता
Sanskrit-
Paper - Handwritten
N.A. (very old)
28 folio
10.5" x 5.1"
Incomplete

क्षथापिसः॥५५॥ अविद्यास्तृप्तव त्पानुंभवत्येवसुखं यथा
 ॥ अज्ञानमपि सा द्यादिवृत्तिभिश्चानुभूयते॥५६॥ तथाहसु
 खं मश्नासं नैव किंचिदेवेदिषे॥ इत्येवं प्रत्यभिज्ञापिपश्चात्त
 त्योपपद्यते॥५७॥ जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यारव्यमेव हामुनलोक
 योः॥ पश्येत्कर्मवशादेव विस्फुल्लिङ्गावानलान्॥५८॥ जाधि
 तेकारणादेव मनो बुद्ध्यादिकानितु॥५९॥ पूर्णं च यो यद्व॥
 त्रिमग्नः सलिलाशये॥६०॥ तैरैवोद्भूतं अथातिविज्ञानात्मा
 य

तथेत्यजेत् ॥ विज्ञानात्माकारणात्मातथापि हंत आपि सः
 ॥ ६० ॥ दृश्यते सर्वमप्येव न ह्येवायात्पदृश्यतां ॥ एकाकारो ये
 मात तत्कार्येष्वेवं परः पुमान् ईश कूटस्थो दृश्यते तद्भक्त्य
 गच्छतीव सः ॥ हे ममात्रांतराम ह सर्वतस्त्योपपद्यते ॥ ६१ ॥ दे
 हाद्यतीत आत्मापि स्वयं ज्योतिः स्वभावतः ॥ एवं जीवस्वरू
 पंते मोक्तुं दशरथात्मज ॥ ६२ ॥ इति श्रीपद्मपुराणे शिवगीतासू
 पानिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीराघवसंवादे जीवस्व

शि
 जि

शि
 जि

॥ ५१ ॥

५१ ॥

रूपनीरूपाणां नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
 ओं देहांतं गतिं तस्य परलोकगतिं तथा ॥ ब्रह्मामिन् पश्यादूलमतः
 प्रणुसमाहितः ॥ १ ॥ भुक्तपीतं पथा तत्र तत्र सादमवंधनं ॥ स्थूलदेह
 स्थलिंगस्य तेन जीवस्य धारणं ॥ २ ॥ व्याधिना जस्यावापि पीयते ज
 जाठरो नलः ॥ ३ ॥ भुक्तपीतस्य भावादात् सा प्रुष्यति चातवः ॥ भुक्तपीत
 रसेनैव देहे लिपति नित्यशः ॥ ४ ॥ समीकरोति वत्तस्मात्समानो वापुः
 च्यते ॥ ५ ॥ इदानीं तत्र सा भावादात् सावंधनहामितः ॥ ५ ॥ परिपक्वसत्वे

न तत्तथा गौरवतः फलं ॥ स्वयमेव पतत्प्राप्नुतथा लिंगं ततो ब्रजेत्
 ॥ ६ ॥ तत्तत्तथा नादपादेष्वहं पीकाणां च वासनाः ॥ आध्यात्मि
 कानि भूतानि हृत्पदे चैकतांगतः ॥ ७ ॥ ततो ध्वंगप्राणवायुः
 संयुक्तौ नववायुभिः ॥ ऊर्ध्वं ह्यसौ भवत्येष यथा तेनैकतांग
 तः ८ ॥ चक्षुषा वाष्पमूर्ध्नि बानाडी मार्गं समाश्रितः ॥ विद्याक
 र्म समायुक्तौ वासनाभिश्च संयुतः ९ ॥ प्रज्ञात्मानं समाश्रित्य वि
 ज्ञानात्सोपसर्जति ॥ यथा कुंभो नीयमानो देशादेशांतं प्रति १० ॥

शि
 गि

५८

५९

स्वपूर्ण एव सर्वत्र स आकाशोऽपि तत्र तु ॥ घटा काशाख्यतां याति
 तद्द्विगुणं परमात्मनः ॥ ११ ॥ पुनर्देहांतरे याति तथा कर्मा नुसारतः ॥
 आमांसात्सं चरत्येवं मत्स्यः कूलद्वयं यथा ॥ १२ ॥ पापभोगाय
 चेद्गच्छेद्यमदृतैरधिष्ठितः ॥ यातनादेहमाश्रित्य नरका-
 नेव केवलं ॥ १३ ॥ इष्टापूर्तानि कर्माणि यो नुतिष्ठति सर्वदा ॥
 पितृलोकं व्रजत्येष धूममाश्रित्य वर्हिषः ॥ १४ ॥ धूमं रात्रिं त-
 था कृत्वा पक्षंतस्तथा दक्षिणं ॥ अथ न च ततो लोकं पितृ-

ना

एणोचततः परं ॥ १५ ॥ चंद्रलोके दिव्यदेहं प्राप्य भुक्ते परं ॥
श्रियं ॥ तत्र चंद्रसमात्ता सौयावत्कर्मफलं वसेत् ॥ १६ ॥ तथैव
कर्मशेषेण यथा त्वं पुनराव्रजेत् ॥ वपुर्विहाय जीवत्वं मा
साद्या काशमेतिसुः ॥ १७ ॥ आकाशाद्वापुर्मागत्य वापुर्भो
व भुज्जत्यथ ॥ अहोमिधं समासाद्य ततो वह्निर्भवेदसौ ॥ १८ ॥
ततोऽद्यान्यानि भक्ष्याणि जायंते कर्मचोदितः ॥ यो निमन्ये
प्रपद्यंते शरीरं त्वायदेहिनः ॥ १९ ॥ मुक्तिमन्ये तु संप्राप्ति

शि
नि
५८

शि
नि
५८

यथा कर्म तथा श्रुतं ॥ ततो न त्वं समा सद्यः पितृभ्यां भुंज्यते परं २०
 ततः शुक्रं रजश्चैव भूत्वा गर्भोऽपि जायते ॥ ततः कर्मा नुसारे
 एतन्वेत्स्वी पुंन पुंसकः ॥ २१ ॥ एवं जीव गतिं प्रोक्ता मुक्तिं तस्य
 वदामि ते ॥ यस्तु शात्यादि युक्तः स नृदा विद्या रतो भवत् २२
 स याति देवमानेन ब्रह्मलोका वधिं नरः ॥ अर्चि भूत्वा ग
 तिं प्राप्य शुल्कं च मय्यो ब्रजेत् ॥ २३ ॥ उत्तमयाणामासाद्य सं
 वत्सरमप्यो ब्रजेत् ॥ आदित्य चंद्रलोकौ तु विद्युलोक

मतः परं ॥ २४ ॥ आद्यदिव्यः पु^{म्} आ^{म्} कश्चिद् द्रु^{म्} स्रलोकादिहेति
 सः ॥ दिव्येव पुषिसं आद्यजीवमनं नयत्येतः ॥ २५ ॥ ब्रह्मलो
 के दिव्यदेहे भुक्त्वा भोगान्यप्येप्सिता ब्र ॥ ततोषित्वा चिरं
 कालं ब्रह्मणा सह भुज्यते ॥ २६ ॥ शुद्धब्रह्मरतोयुश्च समा
 यात्येव कुत्रैचित् ॥ तस्य प्राणविलीयंते जले संधवपि
 उवत् ॥ २७ ॥ स्वप्नसृष्टिर्ध्यासृष्ट्या प्रबुद्धस्य विलीयते ॥
 ब्रह्मशानवतस्तद्द्विलीयंते तरेवते ॥ २८ ॥ विद्या कर्म

शि
 गि
 ॥ ६०

शि
 गि
 ॥ ६०

विहीनो यः तृतीयं स्थानमिति सः ॥ भुक्त्वा त्रनरकान्वधो रा न्म
सा शैरवशैरवात् ॥ २८ ॥ पश्चात्मा क्तनशेषेण क्षुद्रजंतुर्भवेदसौ
॥ एकामशकदंशादिजन्मा सौ लभते भुवि ॥ ३० ॥ एवं जीवगतिः प्रो
क्ता किमन्यच्छेत्तुमिच्छसि ॥ श्रीराम उवाच ॥ भगवन् न त्वया प्रोक्तं
फलं तु शानकर्मणोः ॥ ब्रह्मलोके चंद्रलोके भुंक्ते भोगानिति प्रभो
३२ ॥ गन्धर्वादिषु लोकेषु कथं भोगाः समीरितः ॥ देवत्वं प्राप्नुया
कश्चित्कश्चिदिंद्रत्वमेति च ॥ ३३ ॥ एतत्कर्मफलं चास्तु विद्या

फलमप्यापि वा ॥ तद्बुद्धिगिरिजाकांततत्रमसंशयो महान् ३४
 श्रीभगवानुवाच ॥ तद्बुद्ध्यात्कर्मणो देवानुसारेण फलं लभेत
 ॥ युवाचसुंदरः शूरो नीरोगो बलवान्भवेत् ॥ ३५ सप्रद्वीपां वसु
 मतीं भुंक्ते निष्कंठका यदि ॥ स प्रोक्तो मानुषानंदस्तस्माच्छतगुणो
 मनः ॥ ३६ ॥ मनुष्यस्तपसा यस्त्वं शर्वो जायते स्यतु ॥ तस्माच्छत
 गुणो देवगं धर्वः स न संशयः ॥ ३७ ॥ एवं शतगुणानंद उत्तरोत्त
 रतो भवत पितृणां चिरलोका मामज्ञानसुरसंपदा ॥ ३८ ॥ दे

शि
 मि
 ६१

शि
 मि
 ६१

वता नामपेयं द्रव्यं गुणस्तद्वत्प्रजापतेः ॥ ब्रह्मणश्चैव मानं दशः पुरस्ता
दुत्तरोत्तरं ३९ ॥ ज्ञानाधिक्यात्सुखाधिक्यं नान्यदस्ति सुखालये
॥ श्रोत्रियो वजिनो कामहृतो यश्च दिज्ञो भवेत् ॥ ४० ॥ तस्याप्येवं
समाख्याता आनंदः श्रोत्रोत्तरोत्तरं ॥ आत्मज्ञानात्परं नास्ति मत्मा
दृशरथात्मजः ॥ ४१ ॥ ब्रह्मस्तत्कर्मभिर्नैव बध्यते नैव हीयते ॥ न
लभ्यः पातकेनैव कर्मणा ज्ञानवानादि ॥ ४२ ॥ तस्मात्सर्वाधिक्यो
विप्रो ज्ञानवानेव जायते ॥ ज्ञात्वा यः कुरुते कर्म तस्याक्षयफलं भ

वेत् ॥ ४३ ॥ यत्फलं लभते मर्त्यः कोटिब्रह्माणभोजनैः ॥ तत्फलं
 समवाप्नोति ज्ञानिनं यस्तु भोजयेत् ॥ ४४ ॥ ज्ञानं वेतं दिङ्मं जंयस्तु दि
 व्यते च नराधमः ॥ स पुष्पमाणो भ्रियते यस्मादीश्वर एव सः ॥ ४५ ॥
 उपासको न यात्येव यस्मात्पुनर्योगातिं ॥ उपासन्नस्तो भूत्वा त
 स्माद्ब्रह्मसुखी नृप ॥ ४६ ॥ इति श्रीपद्मपुराणे शिवगीतासूयानिषत्सु
 ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीशिवसच्चिदेवसंवादे उपासनं नाम महा
 त्म्यं नानैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ श्रीराम उवाच ॥ भगवन् देवदेवेश

नमस्तेस्तु महेश्वरः॥ उपासनाविधिं ब्रूहि देशं कालं च तस्य तु
॥१॥ श्री ईश्वर उवाच॥ शृणु मामप्रवक्ष्यामि देशं कालं मुपास्यं
॥ मर्दणो न परिक्रिन्ना देहाः सर्वदिबौकसां॥२॥ येऽप्यन्यदेव
ता भक्ता यजन्ते श्रद्धया चिताः॥ तेऽपि मामेव मज्जं प्रयजन्त्ये वि
धिपूर्वकं॥३॥ यस्मात्सर्वमिदं विश्वमनौ न व्यतिरिच्यते॥
सर्वं क्रियाणां भोक्तृ हं सर्वस्याहं फलप्रदः॥४॥ येनाकारे
ण यो मर्त्यो मामेवैकमुपासते॥ तेनाकारेण तेभ्यो हं प्रसन्नो

६३॥

कल्प

वाञ्छितं ददे॥ विधिना विधिना वापि मन्त्रेण वा येषामुपासते
ते भ्यः फलं प्रयच्छामि प्रमत्तो हं न स शयः॥६॥ अपि चेत्सुदु
श चारो भजते मामनन्यभाक्॥ सा यदुमेव समंततः सम्पद्य
वसितो हि सः॥७॥ स्वजीवत्वेन यो वेत्ति मामेवैकमनन्यधी॥
तं न स्पृशति पापानि ब्रह्मरुत्यादि कान्यपि॥८॥ उपासा वि
धयस्तत्र चत्वारः परिकीर्तिताः॥ संपदारोपसंवर्गाश्चासा
इति मनीषिभिः॥९॥ अल्पस्य वाच्यं कर्त्तव्यं न गुणयोगादि

शिगि

शिगि

॥६३॥

चिंतनं ॥ अनंतं वै मन इति संपद्धि चिरुदीप्तिः १० ॥ विधिमाशे
 प्ययोपासात्साशोपापरि कीर्तिता ॥ प्रद्वदौ कारमुद्गी यमुपासीति
 त्युप हृतं ॥ ११ ॥ आशोपोबुद्धिरूपेण उपपासाविधिश्च सः ॥ येषि
 त्वग्निमति या त्तदध्यासः स उदास्तः ॥ १२ ॥ क्रियायोगेन चोपासात् सा
 विधिः संवर्ग उच्यते ॥ संवर्तवायु प्रलये भूत्वा न्येको वसीदति ॥
 ॥ १३ ॥ उपसंगम्य बुद्ध्या यदासनं देवतात्मना ॥ तदुपासनमनं
 स्यात्तद्वहिः संपदादयः ॥ १४ ॥ शान्ता तमा नंत रित म्जातिं ज्ञान

संततेः॥संपत्तदेवतात्मत्वमुपासनमुदीरितं॥१५॥संपदादिषुवा
 त२ स्तेषुदृढबुद्धिरूपासनं॥उपासनमितिप्रोक्तं दंगानिबुवेष्टए
 ॥१६॥तीर्थक्षेत्रादिगमनश्रद्धातत्रपरित्यजेत्॥स्वचित्तैकाग्र
 तायत्रतत्रासीत्सुखंदिजाः॥१७॥कंवलंमद्भुतत्वेवाव्याग्र
 चर्मणिवास्थितःविविक्तदेशानियतःसमग्रीवशिखस्तनुः॥१८॥
 अत्याश्रमस्थःसकलानीन्द्रियाणिनिरुद्धच॥भक्त्याप्यस्यगु
 रूनत्वायोगंविद्वन्प्रयोजयेत्॥१९॥यस्त्वविज्ञानमवब्रूय

वान

६५॥

विज्ञानियस्त्वभवतिसमनस्कोऽसदा शुचिः न च तत्पदमवप्नोति
संसारमधिगाहती ॥ ३० २२ ॥

म व्यक्तमनसा सदा ॥ तस्येन्द्रियाण्यवश्या निरुणश्या इव सारथ्यं ॥
॥ २० ॥ विज्ञानियस्तु भवती यत्रेन मनसा सह ॥ तस्येन्द्रियाणि अवश्या
निरुणश्या इव सारथ्यः ॥ २१ ॥ यस्तु विज्ञानवान्भवत्यमनस्कः सदा शु
चिः ॥ स तत्पदमवाप्नोति यस्मात्पूयो न जायते ॥ २३ ॥ विज्ञानसार
थिर्यस्तु मनः प्रगल्भा एव च ॥ सोऽध्वनः परमाप्नोति मध्ये वपस्म
पदं ॥ २३ ॥ हृत्पुंडरीकं विरजं विशुद्धं विषदं तस्माद्विशोकं च वि ॥
चिंत्यात्र ध्यायन्नां परमेश्वरं ॥ अचिंत्यरूपमव्यक्तं अनंतं

मतं शिवं ॥ आदिमध्यांतरहितं प्रशांतं ब्रह्मकाशं ॥ २६ ॥
 एवं विभुं चिदानंदमरूपमजमद्भुतं ॥ शुद्धस्फटिकसंका-
 शमुमादेहाध्यधारिणं ॥ २७ ॥ व्याघ्रचर्मैर्वरधरं नीलकं-
 ठं त्रिलोचनं ॥ जटाधरं चंद्रमौलिं नागयज्ञोपवीतिनं ॥
 ॥ व्याघ्रचर्मैस्तरीयं च वरोष्णमभयप्रदं ॥ पराभ्यामूर्ध-
 हस्ताभ्यां विभ्राणं परशुं मृगं २८ ॥ कोटिमध्यां रूढसूर्या-
 मं चंद्रकोटिमुपशीतलं ॥ चंद्रसूर्याग्निनयनं स्मेरवर्णं

 शि
गि

शिगि

॥ ६५ ॥

सरोरुहं ॥३०॥ भूतिभूषितसंर्वीगं सर्वा भरण भूषितं ॥ एवं मात्सा
 रतिं कृत्वा प्राणवंचोत्तराणि ॥३१॥ शोन निर्मथनाभ्यासात्साक्षात्प
 श्यति मीजनः ॥ विदेवाक्यैरलभ्यो हं नशास्त्रे नोपि चेतसा ३२ ध्या
 नेन वणुते यो मां सर्वदा हं वणुमिति ॥ नाविरतो दुश्चरता न्ना
 शां तो नासमाहितः ३३ ॥ नाशां तमानसो वापि प्रज्ञानेन लभेत
 मां ॥ जाग्नस्वप्नसुषुप्त्यादिमपंचोयः प्रकाशते ३४ तद्द्रष्टा ह
 मिति ज्ञात्वा सर्ववर्धेः प्रमुच्यते ॥ त्रिषु चामसुषुप्तेषु भोक्ता
 भोगश्च यद्रवेत् ॥ तज्योतिर्लक्षणाः सा दीक्षिता त्रौ हं सदा

सदाशिवः ३५ ॥ एको देवः सर्वभूतेषु गूढः सर्वव्यापी सर्वभूतान्त
 रात्मा ॥ पूर्वाध्वक्षः सर्वभूताधिवासः साक्षी चैताकेवलो निर्गुण
 अत्र ३६ ॥ एको वासी सर्वभूतान्तरात्मा प्येकं बीजं नित्यदायः कश्चि
 तितं मां नित्यं ये तु पश्यन्ति धीरास्तेषां शांतिः शाश्वती नेतरेषां ३७
 अग्निर्यथेकं भुवनं प्रति ह्ये रूपं रूपं प्रति रूपं बभूव ॥ एकस्त
 ष्ठा सर्वभूतान्तरात्मानलिप्यते क दुःखेन बाह्यः ३८ वेदेह यो
 मां पुरुषं महान्तमादित्यवर्णीतमसः परस्तात् ॥ स एव विद्वानगमो शि
 म् तोत्रभूयो नान्यस्तु पंथा अयनाय विद्यते ३९ ॥ हिरण्यग

लो

॥ ६६ ॥

भुंविदध्यामिपूर्ववेदांश्चातस्तेप्रणिणोमियोहं॥मेवमीअंपुरु
 षंपुसाणनिज्जित्पमांस्तुसुत्वात्प्रमुच्यते॥५॥एवंशांत्यादि
 युक्तःसन्वेतिमांतत्त्वतस्तयः॥निर्मुक्तःदुखसंतानःसांतेमप्येव
 लीयते॥५१इतिश्रीपद्मपुराणेशिवगीतासूयनिषत्सुब्रह्मवि
 द्यायांयोगशास्त्रेश्रीराघवसंवादेउपासनाविधिर्नामद्वादशो
 ध्यायः॥१२स्तउवाच॥एवंश्रुत्वाकौसलेयस्तुष्टोमतिमतां
 वरः॥षष्ट्यगिरिजाकांतिं॥सुभगंमुक्तीलक्ष्मणं॥१॥श्रीरा
 मउवाचभगवन्कुरुणाविष्टहृदयत्वंप्रसीदमे॥स्वरूपंलक्ष्म

एतमुक्तेः प्रबृहिपरमेश्वर ॥२॥ श्रीभगवानुच ॥ सा लोक्यमपि सा
 ह्यंसात्म्यं सायुज्यमेव च ॥ केवल्यं चेति तां विद्धि मुक्तिं सख्यं
 च ध्या ३ ॥ मां पूजयति निष्कामः सर्वदा शानवर्जिताः ॥ समेलोके
 समासाद्य भुक्ते भोगान्यथेप्सितान् ॥४॥ ज्ञात्वा मां पूजयेद्यत्तु
 सर्वकामविवर्जिताः ॥ मया समानरूपः स समलोके महीयते ॥
 ॥५॥ इष्टापूर्तादिकर्माणि मत्प्रीत्यै कुरुते तु यः ॥ यत्करोति पदञ्चा
 तियञ्जुहोति ददासि यत् ६ ॥ यन्नैष स्पृशति सर्वेषां करोति मदर्ष
 ए ॥ मलोके स श्रियं भुङ्क्ते मत्तुल्यप्रभवं भजेत् ॥७॥ यस्तु शां
 त्यादिमुक्तः स मा मात्मत्वेन पश्यति ॥ स जायते परं ज्योतिरद्वैतं

ब्रह्मकेवलं ॥८॥ अतः स्वरूपावस्थानं मुक्तिमित्यभिधीयते ॥
 सत्यं ज्ञानमनंतं सदानंदं ब्रह्मकेवलं ॥९॥ सर्वधर्मविहीनं च
 तस्माद्वाच्यमगोचरं ॥ सजातीयविजातीयपदार्थानामसंभवा
 त् ॥१०॥ अतस्तदीति रिक्ता नामाद्वैतमिति संज्ञितं ॥ प्रत्यक्षरूप
 मिदं रामशुद्धं पदमिधीयते ॥११॥ मध्येव दृश्यते सर्वजग
 त्स्थावज्जगमं ॥ व्योम्नि गंधर्वमगारं यथा दृष्टेन दृश्यते ॥१२॥
 अनाद्यविद्यया विप्रं सर्वं मध्येव कल्पते ॥ विवर्तते तु म
 य्येव मध्ये वेदं विलीयते ॥१८॥ मम स्वरूपज्ञानेन यथा वि

द्याप्रणशयती ॥ तदेक एव वर्तते हं मनो वाचा मगोचरः ॥ १८ ॥
 सदैवं परमानन्दः स्वप्रकाशश्चिदात्मना ॥ न कालः पचभू-
 तानि दिनशो विदिशश्च न ॥ १५ ॥ मदन्यत्रास्ति यत्किंचि-
 त्तदा वर्तते हि मे कलनसंरुशोतिष्ठति मे स्वरूपं न च ह्युपापशयति
 मांकुतश्चिन्त ॥ हृदामनीषा मनसा भिल्लु संये मां विदुस्ते स्वमं-
 वा भवन्ति ॥ १६ ॥ श्रीराम उवाच ॥ कथं भगवतोऽशौ नं प्रुद्धम-
 त्पस्य जायेते ॥ तत्रोपायं हर ब्रूहि मयितेनुग्न होयदि ॥ १८ ॥
 श्रीभगवानुवाच ॥ विरुक् सर्वभूतेभ्य आबिरीं चिपदादपि ॥

 शि
जि

 शि
जि

घृणं वितत्य सर्वत्र पुत्र भित्तादि केषुपि ॥१७॥ अद्वा लुमुक्ति
सात्रे तु वेदांतु शानलिप्सया ॥ उपायन करो भूत्वा गुहं वसवि
दं ब्रजेत् ॥२०॥ सेवाभिः परितोष्ये न चिरकालं समाहितः ॥
सर्ववेदांतवाक्यार्थशृणुयात्स समाहितः ॥२१॥ सर्ववेदांतवा
क्यानां मयितात्पर्यनिश्चये ॥ आकाशां नाम तत्प्राज्ञः सर्वत ब्रह्म
वादिनः ॥२२॥ लोहमृणापादिदृष्टांतयुक्तिभिर्यद्विचिंतनं
॥ तदेव मननं प्राज्ञं वाक्यार्थस्योपबं हणं निर्मोहो निरहंका
रः समः संगविवर्जितः ॥ सदा शांत्या दियुक्तः संज्ञात्मन्यात्मन

श्री हते २४॥ मत्सरा ध्यानयोगेन तन्निदिध्यासनं स्मृतं ॥ स
 र्वकर्म हयवशात्सा ह्यात्कारोपि चात्मानः ॥ २५ ॥ कस्यचि
 जायते शीघ्रं जायते चिरकस्यचि चित् ॥ कूटस्थानो ह कर्मा
 णिकोऽटिजन्मा जिता न्यपि ॥ २३ ॥ जेनैव विनश्यति न तु कर्मोप
 तैरपि ॥ शंभो नारुधं तु यत्की चित्यु एव वा पापमेव वा ॥ २७ ॥ क्रिय
 तैर्बहुवाप्यलम्बते नायं विलिप्यते ॥ शरीरं रंभकं पतु प्रा शि
 म्ध्वं कर्मात्मनः ॥ २८ ॥ तद्भोगेनैव न हं स्या जतु शानेन नश्य
 ति ॥ निर्मोहो निरहंकारो निर्लेपः संगवर्जितः ॥ २९ ॥ सर्वभू

तेषु चात्मानं सर्वं भूतानि चात्मानि ॥ यः पश्यन्तं चरत्येष जीव
 न्मुक्तो भिधीयते ॥ ३० ॥ अहिति लुपि नीयददृष्टः पूर्वमयप्र
 दा ॥ ततोऽस्य न भयं किंचिद्दृष्टं जनः ३१ ॥ यदा सर्वप्रभुं च
 ते कामायेषां वशां गतः ॥ अथ मृत्योर्मातुर्भवत्येतावदनुशास
 नात् ॥ ३२ ॥ मोक्षस्य न हि वासोऽस्ति न गन्तामंतरमेव वा ॥ अज्ञा
 नहृदयग्रंथिना शो मोक्ष इति स्मृताः ३३ ॥ दाग्रच्युतपा
 दायः सतदैव पतत्यथ ॥ तद्वद्भूतानवतो मुक्तिर्जीयते नि
 श्चिता पितु ३४ ॥ तीर्थं चांशुलगे हेवाय दिवानष्टचेन सः ॥

१

परित्यजन्मममं शानादेवविमुच्यते ॥ ३५ ॥ संवीतो येन केना
 स्तन्मह्यं वा भक्ष्यमेव वा ॥ शयनं यत्र कुत्रापि सर्वात्मा मुच्यते
 न सः ३६ ॥ क्षीरादुद्धृतमाज्यं यत्क्षिप्तं पयसि त्वत्पुनः ॥ न तत्रै
 व कर्ता याति संसारे शानवांस्तथा ॥ ३७ ॥ नित्यं पठति यो ध्या
 यमिमं राममश्रुणोति वा ॥ समुच्यते देहवन्धादनायासे नराद्य
 व ३८ ॥ ततो संशयचित्तस्त्वं नित्यं पश्य महीपते ॥ अनायासे
 न ते नैव सर्वदामोक्षमास्पृशसि ३९ ॥ इति श्रीपद्मपुराणे शिवगीता
 शिगि तासु पञ्चविंशोऽध्यायः ॥ १२३ ॥

॥ ६८ ॥

श्रीराम उवाच ॥ भगवन्पादौ हृदये सच्चिदानंदं विग्रहं ॥ निष्कलं त्रि
 ष्टयं शांतं निखद्यं निरंजनं ॥ १॥ सर्वधर्मविहीनं च मनोवाच्यं
 गोचरं ॥ सर्वव्यापितयात्मानमोक्षते सर्वतः स्थितं ॥ २॥ आ
 त्मविद्या तपो मूलं तद्ब्रह्मोपनीषत्परं ॥ अभूत् सर्वभूतात्मा
 कारणं काराकारणं ॥ ३॥ यत्तददृश्यमग्राह्यं तद्वाह्यं वाक्यं भ
 वेत् ॥ अत्रोपायमज्ञाभावेन भिन्नोऽस्मि शंकरः ॥ ४॥ श्रीभग
 वानुवाच ॥ शृणु राम प्रवक्ष्यामि तत्रोपायं महामुज ॥ सगुणो
 पासनाभिस्तु चित्ते कागमं विधाबच ॥ ५॥ स्थूल सूक्ष्म सूक्ष्मं विकारं

१५

यातत्राचिन्नप्रवर्तयेत्॥ तस्मिन्नन्नमयेपिंठेस्थूलदेहेतनुभृतां
॥ ६ ॥ जन्मव्याधिजरामृत्युनीलयेवर्ततेदृढं॥ आत्मबुद्धिरहं
मानात्कदापिनेवहीयते॥ ७ ॥ आत्मानंजायतेनित्योमिदं
तेवाकंदाचन॥ सजायतेक्षिचिपरिनमतेर्वध्यतेपिच॥ ८ ॥ हो
यतेनश्रपतीत्येतेषुआवावपुषःसृताः॥ आत्मनोनुविकारित्वं
श्चटस्थन्नभसौयथा॥ ९ ॥ एवंमात्मावपुस्तस्मादितिसंचिंतये
दुष्यः॥ मूषानिहिसहमाभःशकोप्राणमयोत्रतु॥ १० ॥ वर्तते शि
तयतोदेहेवद्धप्राणादिबन्धापुमिः॥ कर्मद्विष्टैःसमायुक्तश्च मि

लादिक्रियात्मकः ॥ ११ ॥ ह्युत्पीपासापराभूतो नायमात्मा जडो यतः
 चिद्रूप आत्मा येनेवस्वदेहमधिपश्यति ॥ १२ ॥ आत्मेवाहंपरं
 ब्रह्मनिल्लेपः सुखनीरधिः ॥ नतदश्नाति किंचेन नतनदाश्ना
 तिकश्चन ॥ १३ ॥ ततः प्राणमये कोशे स्तिव मनोमयः ॥ स संके
 ल्यविकल्पात्मा बुद्धी दिव्यसमायुः ॥ १४ ॥ कामः क्रोधोत्तथा
 लोभो मोहो मात्सयमेव च ॥ मत्तमयस्य कोशस्य च मी दश्चे
 त्परिषद्गोममते दयोपि च ॥ १५ ॥ मनोमयस्य कोशस्य
 धर्मो एतत्स्य तत्र तु ॥ यावत्कर्मविषया बुद्धिर्वेदशास्त्रार्थनि

को १६

श्रितः १६॥ सा तु ज्ञानेन्द्रियैः सार्धं विज्ञानमयकोशात् इह कर्त
 त्वाभिमानो स एव तु न संस्रवः १७ इह मुत्र गतिस्तस्य स जीवो व्या
 वहारकः ॥ व्योमादि सात्त्विकांशेभ्यो जायते धीन्द्रियाणि तु १८
 व्योमः श्रोत्रं भुवो घ्राणं जलाजिह्वा च ते जसः ॥ चक्षुर्वायो
 त्वगुत्पन्ना तेषां भौतिकता ततः १९ ॥ व्योमादीनां समस्ता
 नां सात्त्विकांशेभ्य एव तु ॥ जायते बुद्धी मनसौ बुद्धिश्चेति
 श्रयात्मिका २० वा व्याप्तिपादपायूपस्थानिकर्मेन्द्रिया
 णि च व्योमादीनां रजोशेभ्यो व्यस्तेभ्यस्तान्प्रनुकृतात् २१ सम

 शि
जि

 शि
जि

शोऽध्यायस्तेभ्यो रजोशोभ्यः पंचब्राह्मणादिवायवः॥ जायंते सप्त रश्मि क
 मेवं लिंगशरीरकं २२ एतं लिंगशरीरं तु तद्धंसायाः पिंडवद्यतः॥ परस्पर
 ध्यासयोगात्साक्षि चैतन्यसंयुतः २३ तदानंदमयः को शोभोत्कृत्वं प्र
 तिपद्यते॥ विद्या कर्मफलक्षेत्रादीनां भुक्ते ह्यमुक्तं संसृतः २४ यथाध्या तं
 संविहायैष स्वस्वरूपेणातीत्यति॥ अविद्यामात्रसंयुक्तः साक्षात्संजायते त
 तः २५ दृष्टान्तः करणादीनां मनुभूते सृष्टे रपि॥ अतोऽतः करणाध्यासा
 नाध्यासिते न चात्मनः २६ भोत्कृत्वं साक्षिता चेति॥ इदं स्पष्टं पश्यते त
 ॥ आप्तपश्चाद्विदुः श्रुत्या तत्प्रकाशे विराजते २७॥ एकौ भोजयितात

इन्द्रिये मनसा युक्तं भगवतां विधिपुरुषं

(90)

बभूवुर्लोकैः कर्मणाः फलं ॥ क्षेत्रज्ञं रथिनं विद्धि शरीरं रथमेव तु २८ बु
द्धिं तु सारथिं विद्धि प्रज्जहंतु मनस्तथा ॥ इन्द्रियाणि हयानि विद्विष्यतां स्ते ॥
पुजोचरा २९ ॥ श्रोत्रादियुक्तैः सन्नुपास्ते यः सदा हि ज्ञा ॥ ३० उद्धारो
द्धाप्रमेकैकं यथोक्तं वक्तुं शक्नोतीति ततोऽप्युक्तं लानिततः पञ्चाले
न तेषां सारमुत्तमं ३१ तथैव पंचभूतेषु मनः संक्रामा ॥ तेषां शक्ति
मप्येततः सारमात्मानमपि विदती ३२ एवं मनः समाधाय मन
संयतो मनसिद्धिजः ॥ अथ प्रवर्तयेच्चित्तं निराकारं पशुत्मानि ३३
ततो मनः प्रगृह्णानि परमात्मानं मेकलं ॥ यत्तददृश्यमग्राह्यम

शि
ति

सि

८

शि
ति

३३

स्थूलाद्युक्तिगोचरं ॥ ३४ श्रीराम उवाच ॥ भगव श्रवणेनैव प्र
वर्तते जनाः कथं ॥ वेदेषां त्रा र्थसंपन्नाय ज्ञानः सत्यवादिनः ३
५ ॥ एतन्ते पितृयात्मानं ज्ञानतेनैव केनचित् ॥ सात्वापिम
न्मते मिथ्या किमेतन्न वमायया ३६ श्रीभगवानुवाच ॥ एकमे
व महाबाहो नात्र कार्या विचारणा ॥ देवी ह्येषा गुणमयी मम
मया दुरत्यया ॥ मा मेव ये प्रपद्यन्ते माया मेतां तरंति ते ॥ ३७ अभ
क्ता ये महाबाहो मम आद्रा विवर्जिताः ॥ फलं कामयमानास्ते
बौहिकामुष्मिकादिकं ॥ ३८ ॥ न दविशीय कर्माणि ये कुर्वन्ति
नराधमाः ॥ मातुः पतन्ति ते गभैर्मृत्योर्वर्कैः पुनः पुनः ॥ ३९ ॥ नाना
५ दये चाल्यं चातिशयं यतः कर्म फलं प्रतं ३९ ॥ ५

योनिषु जातस्य देहिमा नो यस्य कस्यचित् ॥ ~~कै~~ कोटिज-भार्जितैः पु
 ण्यैर्मथिभक्तिः प्रजायते ॥ ४१ सर्वलभते ज्ञानं मद्भक्तः आद्वयान्वितः ॥ ना
 न्यकर्मणि कुर्वाणो जन्मकोटिं शतैरपि ॥ ४२ ततः सर्वपरीत्य ज्वमद्भक्तिः
 समुदाहर ॥ सर्वधर्मान्परित्यज्य मामेकं शरणं व्रज ॥ ४३ अहं त्वां सर्वपापेभ्यो
 मोक्षयिष्यामि मा शुच ॥ यत्करोषि यदश्नासि यज्जुहोषि ददासि यत् ॥ ४४
 ॥ यत्तपस्यसि यत्तमस्य तत्कुर्वस्व मदर्पणं ॥ ततः परतरानास्मि भक्तिर्मे
 यिदं कर्तुं ॥ ४५ इति श्रीपद्मपुराणे शिवगीतासूपनिषत्सु ब्रह्म
 विद्यायोगशास्त्रे श्रीशिवराघवसंवादे पंचकोशोपासनना
 मचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ श्रीराम उवाच ॥ भक्तिस्ते कीदृशी देव

 शि
 जि

 शि
 जि

४३

य

श्रीराम उवाच ॥ भक्तिस्ते के दृशी देव जायते वाक्यं च न ॥ यथा
निर्वीणारूपत्वं लभते मोक्षं तु तमं ॥ १ ॥ तद्वाहि गिरिजा कांत मा
प्यते ~~म~~ येन निर्वर्तिः श्री भगवानुवाच ॥ यो वेदाध्ययनं यज्ञं सदा
नानि विविधानि च ॥ मदर्पणधिया कुर्वीत समेभक्तः समे प्रियः
॥ ३ ॥ नृणां भस्मसा माधं विष्णुं श्रीं विद्यालयात् ॥ अग्निरित्यादि
भिर्मन्त्रैर्भिर्मन्त्रैश्च विधिः ॥ ४ ॥ उद्धृत्यति गात्रा शितेन चर्चति
सामपि ॥ तस्मात्परतया भक्तिर्मम राम न विद्यते ॥ ५ ॥ सर्वदा शिरसा
कंठे रुद्रा दात्वा धारयेतु या ॥ पंचाक्षरी जपथरः समेभक्तः समे प्रियः ॥ ६

शि
गी

शि
नि

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ यत्पुरुषं जपेन्नित्यं चिं
तयन्मा मनन्यधीः ॥ १ ॥ स तेनैव च देहेन शिवः सं जायते शिवं ॥
जपेद्योः पुरुषं तत्ताम्रितया चर्वशिरः परं ॥ २ ॥ केवल्योपनिषत्सु कं
श्वेताश्वतरमेव च ॥ ततः परतरो भक्तौ प्रमलोकेन विद्यते ॥ २ ॥
अन्यत्र धर्मी पदशादन्यत्रात्मत्वेता कृतान् ॥ अन्यत्र भूताद्भवा
ज्जयत्प्रवक्ष्यामि तः शृणु ॥ १ ॥ वदंति यत्पदं वेदाः शास्त्राणि विविधा
न्यपि ॥ सर्वोपनिषदं सारं दं भोगतमि बोद्धुं ॥ १ ॥ यदि हं तो ब्रह्म
चर्यं चरंति मुनयः सदा ॥ तते पदं संग्रहेणाब्रवीत्यामीति तत्परं
॥ १ ॥ एतदेवाक्षरं ब्रह्म एतदेवाक्षरं परं ॥ एतदेवाक्षरं शास्त्रीयो यदि

शि
नि

ॐ

६ गार्हपत्यश्रग्गायत्रीगंगा यामःसवस्तथा ६

कृतितस्पतत् ॥१३॥ एतदा लंबनं श्रेष्ठं मेतदा लंबनं परं एतदा लंब
नं शात्वा ब्रह्मलोके महीयते ॥१४॥ कूं दसां यस्तु धेनुनां वृषभत्वेन
बोदितः ॥१५॥ इदमेव पंती सेतुममृतस्य च धारणात् ॥१५॥ मेदसापि
हिते कोशे ब्रह्मयत्परमो भिति ॥ चतस्रस्तस्य मात्राः स्युरकारो का
रको तथा ॥१६॥ मकारस्यावसानेर्धमात्रे निपरि कीर्तिता ॥ पु
नर्वत्रं श्रमज्जेव दोषसाक्षवसवस्तथा ॥ द्वितीया च भुवो बिष्णु
रुमानुष्टुपूय जुस्तथा ॥१७॥ यमुना दक्षिणाग्निश्च मध्यन्दिनस
वः स्मृतः ॥ तृतीया च भुवः सामान्या दिन्यश्च मरुत्श्वरः १८॥

अग्निमहाचनीयश्च जगती च सरस्वती ॥ तृतीयं सवनं प्रोक्तमर्थ
 बन्विनयन्मतं ॥ २० ॥ चतुर्थी यावसाने धमात्रा सा सोमलोकगा ॥
 अथर्वगिरिः संवर्तकोऽग्निमरुतस्तथा ॥ २१ ॥ विशादुसभ्यावस
 ष्यो च श्रोत्रिर्द्विर्जपुष्पकः ॥ अथमा रक्तवर्णस्वादितीया भासुरा
 मता ॥ २२ ॥ तृतीया विद्युदाभासा चतुर्थी शुक्लवर्तिनी ॥ स
 र्वे जातं जायमानं तदं कार्यं प्रतिष्ठितं ॥ २३ ॥ विशं वभूतं च मु
 वनं विचित्रं बहुधा तथा ॥ जातं च जायमानं यत्तत्सर्वं ॥ २४ ॥
 उच्यते ॥ २५ ॥ अत्रैताग्नेः स्मार्तवद्देवी शैवाग्ने वासमाहृतं ॥

भस्माभिमं यो मातु प्रणवेण प्रपु जयेत् ॥ २५ ॥ तस्मात्प्रस्तोभ
 होममलोकेन विद्यते ॥ शालीजेन दैववहे वो भस्मानी चा-
 भिमंत्रितं ॥ २६ ॥ यो विलुपंति गात्राणि स शुद्धोपि विमुच्यते ॥
 कुशपुष्पैर्विल्वदलैः पुष्पैर्वागिरिसंभवेः ॥ २७ ॥ यो मामवय-
 ते नित्यं प्रणवेन प्रियो हि सः ॥ पुष्पं कलंस सलवापत्रं सलिल-
 मेव वा ॥ २८ ॥ यो दद्यात्सत्तावो मे ह्यंतव कोटिं शुश्रूषां तं भवेत् ॥
 अहिं सा सत्यमस्ते यं शौचमिन्द्रियनिग्रहः ॥ २९ ॥ यस्यास्त्यग्धा-
 यनं नित्यं स मे भक्तः स मे प्रियः ॥ प्रदोषे यो मम स्थानं गत्वा पूज-

यतेतुमां ॥३०॥ सपरांश्रियमाप्नोति पश्चात्प्रविबिलीयते ॥ अ-
 ह्यम्यावाचतुर्दशकं यवरोरुभयोऽपि ॥३१॥ भूतिभूषितसर्वा
 गोयः पूजयति प्राणिनि ॥ कृष्णपद्मे विशेषेण स मे भक्तः स्तमे
 प्रियः ॥ एकादश्यामुपोष्ये वयः पूजयति प्राणिनि ॥३२॥ सोम
 वामे विशेषेण स मे भक्तो न नश्यति ॥ पंचामृतैः स्नापयेद्यः
 पंचगव्येन चायुनः ॥३३॥ पुष्पोदकैः कुशजलैस्तस्मान्नाम्यः शि
 प्रियो नमः ॥ पयसा सर्पिषा वापि मधुने क्षरसेन वा ॥३४॥ प मि
 क्कान्नकलजेनापि नापि नारीकैलजलेन वा ॥ गंधोदकेन वा

मां पोरु इमं त्रमनुस्मरन् ॥ ३५ ॥ अमिषि चेन्न तो नान्यः कश्चि
 त्रियतरो त्रमः ॥ ३६ ॥ आदित्याभिमुखो भूत्वा उर्ध्वं वा हर्जले
 स्थितः ॥ मां ध्यायन्न विविंस्पमथर्वा गिर संजयेत् ॥ ३७ ॥ प्र
 विष्णो न्मेशरीरे सोऽहं गृहं पतिर्येषा ॥ व ह इ शं तरं स्याम
 दिव्यं देवव्रतानि च ॥ ३८ ॥ ततो दे गाय दे हां अ यो गाय ॥
 ति म मा गतः ॥ इह श्रियं प सं भुक्त्वा म म सा युज्य मा शु या
 व ॥ ३९ ॥ ईशा व स्या दि मं त्रा न्यो जये न्नित्यं म मा गतः ॥
 भक्ति योगो मया प्रोक्त एव मं कु कु लो इ व सर्व काम प्र

दोमंत्रः किमन्यच्छेत्तुमीच्छसि ॥४१॥ इति श्रीपुन्यपुराणशि
 वगीतासुपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीवसुधवसंवा
 देभक्तियोगो नाम पंचदशोऽध्यायः ॥५॥
 मत्तु यज्यमानोऽस्मिन्मन्त्रे महीयते मत्स्युज्यमानोऽस्मिन्मन्त्रे
 महीयते ॥

श्रीरामउवाच॥ भगवन्मोक्षमार्गो यस्त्वया सम्यगुदाहृतः॥ तत्रा
 धिकांशं ब्रूहि तत्र मे संशयो महान्॥१॥ श्रीभगवानुवाच॥
 ब्रह्मक्षत्रविद्भ्यः शुद्धाः स्त्रियश्चात्राधिकारिणः॥ ब्रह्मचारी गृ
 हस्थो बानुपनीतोऽथ वा द्विजः॥१॥ वनस्थो वा वनस्थो वा यतिपा
 शुषतिव्रतं॥ वरुनात्र किमुक्तेन यस्य भक्तिः शिवार्चने॥२॥ स
 एवात्राधिकारिस्मान्नान्यः कश्चित्कथंचन॥ जडोऽथो वद्विरोध
 कोनिः शोचः कर्मवर्जितः॥३॥ अशोपहसा भक्ताश्च भूतिह
 ना ह धारिणः॥४॥ लिंगिनोऽप्यप्रवादेऽपि तेन त्रैवाधिकारिणः॥५॥

यो मांगुहं पाशुपतं व्रतं द्वेष्टि नराधिपः। विष्णुं वानसपु-
 च्येत जन्मकोटिशतैरापि॥ ६॥ अनेककर्मसक्तापि विवशा
 नविवर्जितः॥ शिवभक्तिविहीनश्च संसारी नैव मुच्यते॥ ७॥
 आसक्ताः फलरागेण मेत्सुर्वोदककर्मणि॥ दृष्टमात्रफ-
 लस्ते तु न क्तावधिकारिणः॥ ८॥ अविमुक्ते हारिकायां श्री
 शैलेपुंडरीककेदेहांते तारकं ब्रह्मलभते मदनुग्रहात्॥
 यत्पहस्तोच्चपादोचमनश्चैव सुसंपुतं॥ विद्यातपश्चकी

३
ति श्रसतीर्थकलमश्रुते ॥ १० ॥ विपस्मनुपनीतस्यविधि-
। वरेवमुदाहृतः ॥ नाभिव्याहृत्येद्रुससुध्यानिनयनाद्य-
ते ॥ ११ ॥ सश्रुदेणसमस्तावद्यावदेदंजायते ॥ नामसंकी-
र्तनेध्यानेसर्वेवाधिकारिणः ॥ १२ ॥ संसारमुच्यतेजंतु-
शिवतादात्म्यभावनात् ॥ यथादानंतर्पोवेदाध्यपनं-
चान्यकर्मिणा ॥ १३ ॥ सहस्रांशेतुनार्हतिसर्वदाध्यानक-
र्मिणा ॥ जातिमाश्रममार्गगोध्यानं नापेक्षते क्वचित् ॥
॥ १४ ॥ गच्छंस्तिष्ठंश्चरंतीपिशयानोवाच्यकर्मिणा

५२

७८

शि

नि

तत्केनापियुक्तोवाच्यानादेवविमुच्यते ॥ १५ ॥ नेहातिक
 मनाशोस्तिप्रत्यवायो न विद्यते ॥ स्वल्पमप्यस्य धर्म
 स्प्राप्यते महतो भयात् ॥ १६ ॥ आश्रयेवाभये शोके तु
 तैवाममनामयः ॥ व्याजेन वास्मयेद्यस्तु स्याति परमा
 गतिः ॥ १७ ॥ महापापेभ्यो विस्मृष्टो देहं तेन यस्तु संस्मरेत्तपः ॥
 चोक्षरीं वोचरति समुक्तो नात्र संशयः ॥ १८ ॥ विश्वं हि
 वमं यद्यस्तु पश्यत्यात्मानमात्मना ॥ तस्य देनेषु ती
 र्थेषु किं कार्यं वा न्यकर्मसु सर्वेण सर्वदा कार्यं भू

७८

शि

नि

५२

तिरुद्राक्षरार्ण॥ युकेनवाप्ययुकेनशिवभाक्तिमभी
 सता॥२०॥ यज्ञभस्मसमायुक्तोऽद्राक्षान्यस्तुधारयेत्॥
 महापापैरपिस्पृष्टोमुच्यतेनात्रासंशयः॥२१॥ अन्यानि
 शैवकर्माणि करोति न करोति यः॥ शिवनामजपेद्यस्तु
 सर्वदामुच्यतेतुल्यः॥२२॥ अंतकालेतुद्राक्षान्विभूति
 धारयेत्तुल्यः॥ महापापोपपापौघैरपिस्पृष्टो नराधमः
 ॥२३॥ सर्वथा नोपसर्पितितंजनं यमकिंकराः॥ विल्व
 मूलमदायस्तुशरीरमुपलिंपति॥२४॥ अंतकाले

॥

८
शि
गि

तक जनेः सहस्री क्रियते नरः श्रीराम उवाच ॥ भगवन्पू
जितः कुञ्जकुत्र वा त्वं प्रसीदति ॥ तद्दुहिममजिज्ञासाव
र्त्तमहती विभो ॥ ३१ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मया वा जो
मये नापि भस्मना चंदनेन वा ॥ त्रिकताभिर्दोहणा
वापाषाणो नाप्यनिर्मिताः ३२ ॥ लोहं न वाप्यमंजोष्णकं
स्य कर्पूरपिबलेः ताम्ररौप्यसुवर्णैर्वा त्रैर्नानाविधै
रपि ३३ ॥ अथ वापारदेनैव कर्पूरेनाथवाक्यतां ॥ प्र
तिमां शिवलिंगं वा द्रव्यैरेतैः कृतं तु यत् ३४ ॥ तन्न मां

८
शि
गि
॥ ३५ ॥

पूजयेद्भामफलं कोटिगुणोत्तरं ॥ प्रदक्षकोत्पलोहे
 श्रृणुष्वारोनाधिनिर्मिता ॥ ३१ ॥ हिरण्यप्रतिमां कार्याशि
 वं माश्वदभीष्टता ॥ आयुः श्रियं कुलं धर्मपुत्रान्यशं
 ति नैः क्रमात् ॥ विल्ववन्देत्तत्फलं वायो मां पूजयते नरः
 ॥ परं श्रिया मिह प्राप्य मम लोके महीयते ॥ विल्ववन्देत्
 मां श्रित्य यो मन्त्रा विविक्ता जपेत् ॥ एकैकदिवसे नैव त
 त्सुरश्ररणा भवेत् ॥ यस्तु विल्ववने नित्यं कुंटी कृत्वा वि
 शेन्नरः ॥ सर्वमंज्रा प्रसिद्धं तिजपमात्रेण केवलं ॥ ३५ ॥ पर्व
 द्य

ताग्नेन दीतीरे विल्वमूले शिवालये ॥ अग्निहोत्रे केश
 वस्त्रसंनिधौ तु जपे नृमः ॥ ३६ नैवास्त्रविघ्नं कुर्वन्ति दान
 वाय दत्ता दत्ताः तं न स्पृशन्ति पापानि शिवसायुज्यमरु
 ति ॥ ३७ ॥ स्थाडिले वा जले बह्नी वा या वा काशा एव च ॥ जि
 रो स्वात्मनि वा यौ मां पूजयेत्प्रयत्नतः ३८ सकृत्संफ
 लं प्राप्नोति लवमात्रेण राघव ॥ आत्मपूजा समाना ॥
 क्षिपू जायते कुलोद्भव ॥ ३९ ॥ सत्सायुज्यमवाप्नोति चं
 डालोप्यात्मपूजनात् ॥ सर्वाङ्गमानवाप्नोति मनुष्यः

बोंर्वलासने॥४०॥ कस्माजिनेभवेन्मुक्तिर्मेक्षश्रीव्या
 द्यचर्मणि॥ कुशासनेभवेज्ञानमारोग्यंपत्रनिर्मितं॥
 ॥४१॥ पाश्र्मुलोदश्र्मुलोवापिजपंपूजांसमाचरे॥ पावा
 तोदुःखमोक्षोतिकारैरानाविधान्नजयान्॥४२॥ वस्त्रे
 श्रियमवाप्नोतिभूमौमंत्रेनसिद्धतिः॥ अक्षमालावि
 धिबन्धेऽप्युपावावहितोत्तमः॥४३॥ सास्त्राज्वंस्फटिके
 दद्यान्पुत्रजीवेपमंश्रियं॥ आत्मज्ञानं कुशजंथौरु
 द्राक्षे सर्वकामदः॥४४॥ प्रवालैश्चकृतामासर्वलोकव

त

शप्रदः॥ मोक्षप्रदा चमालास्याशमलक्याः फलैः कृता
 ॥४५॥ मुक्ताफलैः कृतामालासर्वविद्याप्रदायिनी॥ मा
 ताक्यरचितामालात्रैलोक्यस्त्रीवशंकरी ॥४६॥ नीलेर्म
 रकतेर्वापि कृताशत्रुभयप्रदा॥ सुवर्णरचितामाला
 दद्यावैमहती श्रियं ॥४७॥ तस्यासेष्यमयीमालाकन्या
 मिच्छतिकामिनां॥ उक्तानां सर्वकामानां दायिनीपारदेः
 कृता ॥४८॥ अष्टौ तद्वर्णमालातत्रस्यादुत्तमोत्तमं॥ श
 तसंख्योत्तमामालापंचांशान्व्यप्राप्ता ॥४९॥ चतुः

ॐ

पंचाशताय द्वाध्वमासमविंशतिः॥ अर्धमापंचविंश
त्याय विस्वाकृतनिर्मिता ५० पंचादशक्षरा एतानुलो
मप्रतिलोमतः॥ इत्येवंस्थापयेत्स्य हं न कस्मे चित्प्रदर्श
येत् ५१ वर्तुर्विन्ध्यस्तु यायस्तु किमते मालया जयः॥ ए
कवारो एतस्यैव पुरश्चर्या कृता भवेत् ५२ सव्यपाहिर्मि
गुदे स्थाप्य दक्षिणां च स्थितोपरि॥ योनिमुद्रा वंधा एव
भवेदासनमुत्तमं ५३ योनिमुद्रासने स्थित्वा प्रजपेद्यः
समाहितः॥ पंकं चिदपि वामंतंतस्य स्युः सर्वसिद्ध्यः ५४॥

किं चारुद्रास्तंभिता श्रमिलिता मूर्द्धितास्तथा ॥ सुतामत्रा
 हीनवीर्यादग्न्याः प्रस्तापिपत्तकाः ५५ बालयोवनमन्त्रा
 श्रवद्भामन्त्रा श्रयेमताः ॥ ये निमुद्रा सने स्थित्वा मन्त्रानेवं
 विधा जपेत् ५६ तस्यासिद्धं तिते मन्त्राना न्यस्तु कथंच
 न ॥ ब्राह्म्यमुहूर्तमारभ्य मध्याह्ने प्रजपेन्ननु ५७ अ
 त ऊर्ध्वं कृते जाप्ये किनाशो भवति ध्रुवं ॥ पुरश्चर्या विधा
 वेवं सर्वतुका म्पफलेषुपि ५८ नित्यनैमित्तिके व्यापितप
 श्रया सुवापुनः ॥ सर्वदैवजपः कार्यो न दोषस्तत्र कश्चन ॥

५८ यस्तु रुद्रं जपन्नित्यं ध्यायमानो समाकृतिं ॥ षडुद्धरेवा
प्राणवन्निष्कामो निजित्तिन्द्रियः ६० अथाथर्वशिरोमंत्रं वै त्व
ल्यं वाग्दत्तम ॥ स ते नैव च देहे न शिवः संजायते स्वयं ६१
अधीते शिवगीतां यो नित्यमेतां जितेन्द्रियः ॥ ७८ एवाद्वा
समुक्तः स्यात्संसायनात्तसंशयः ६२ स ज उवाच ॥ एवमुक्त्वा
महादेवस्तत्रैवांतरधीयते ॥ रामः कृतार्थमात्मानं मम
तः तथैव सः ६३ एवं मया समासेन शिवगीता समीरिता ॥
एतां यः प्रजयेन्नित्यं ७८ एवाद्वा समाहितः ६४ एकाग्रचित्ति

शि
गि

ज्ञेयो मर्त्यस्तस्य मुक्तिरस्थिता ॥ अतः प्रणम्य मुनिं ये नि
 त्यमेतां समाहितः ६५ अनायासेन बो मुक्तिर्भविता नात्र सं
 शयः ॥ कायक्लेशो मनः क्षोभो धनहानिर्न चात्मनः ॥ पी
 वास्ति श्रवणादेव यस्मात्कैवल्यमाप्नुयात् ॥ शिवगीता
 मृतो नित्यं प्रणम्य मृषिसत्तमाः ६७ ऋष उवाच अथ प्र
 भृतिनः स्रजत्वमाचार्यः पिता गुरुः ॥ अविद्यायाः परं
 रं यस्मात्तोरयतामिनः ६८ कृत्वा दक्कवत्सदा श्रोत्रिणा शि
 व्ब्रह्मदः पिता ॥ तस्मात्सत्तामजत्वत्तः सत्यो ना न्योस्ति मि

नो गुरुः ६२ इत्युक्त्वा प्रमथः सर्वसायं संध्यामुपासितुं । स्तु
 वंतः तं स्तुतं पुत्रं ते संतुष्टं गोमया ~~सुतं~~ तं तटं १० इति
 श्रीशिवगीतासूयनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्री
 शिवराघवसंवादे मोक्षयोगो नाम षोडशोऽध्यायः ॥ शु
 भं ॥ शतं श्रीशिवगीतासमाप्तं दसं म्यां शुक्रवासरे ऊचो रवं
 डे युमलास्थाने लिखितां ॥ श्रीरामः प्रनमः श्रीगुरुवे
 नमः ॥ श्रीशिवायानमः ॥ श्रीश्री श्रीश्री श्रीस्वानिजि
 चेतनगिरिजिकोनमोनमः उपराध्य ह्रीं नमस्व ॥

शि
 नि
 ४५